

er i Stand til at kunne fremsføre Bevis for. Endelig anker det ærede Medlem over, at Begyndelsen og Enden af min Tale mod- sagde hinanden. Det ærede Medlem vil dog imidlertid vistnok forstaa, at der er stor Forskel paa, at man frivillig, efter egen Bestemmelse, gaar ind paa at beskaffe efter Regler, og paa, at vi her i Rigsdagen fast- sætte Regler, som Kommunerne skulle benytte, altsaa at vi herinde skulle bestemme, hvilken progressiv Skala vedkommende Kommu- ner skulle benytte. Der tror jeg sikkert, at Stridspunktet vil komme frem i langt højere Grad, end der har været Tale om efter det foreliggende Forslag. Naar man derfor kræver, at en saadan Bestemmelse skal knyttes til denne Lov, forekommer det mig, at det kun kan betegnes som, at man ønsker at sætte noget ind i Loven, som man ved vil virke som Gift for denne. Jeg antager, at dette sikkert maa være det ærede Medlems Mening, for saa vidt han fastholder det Krav. Jeg derimod mener, at vi ikke maa sætte unødvendige Ting ind i Loven, og derfor fraraader jeg at drage den personlige Formue- og Værdighedsbeskatning ind med under denne Lovs Behandling.

Da ingen flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henbises til Fi- nansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Overgang af en Del af de direkte Statskatter til Kom- munerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3643—50).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag ligeledes henbises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 93 ff.).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Frier: Jeg ønsker blot under denne første Behandling af Indfødsretslovsforslaget at gøre et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Der foreligger nemlig det Tilfælde, at en Smed i 1885 har faaet en Straf paa 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, fordi han havde efter en Arbejds- nedlæggelse „ved Ytringer, der indeholdt Trusler om Vold, til en Person, som han fejl- agtig antog for at være Smedesvend og for at ville søge Arbejde hos bemeldte Firma, hvilket dog ikke var Tilfældet, søgt at tvinge denne til at undlade at søge saadant Arbejde. Paa at foretage noget til Sværkættelse af bemeldte Trusler“ — staar der i Dom- men — „vil Arrestanten ikke have tænkt.“ Denne Mand har i 1893 søgt om Indfødsret, og det er blevet ham afflaaet. Nu har han igen i Aaret 1896 søgt derom, og i Inden- rigsministeriets Svarsskrivelse paa hans An- dragende hedder det blot, at det „maa have sit Forblivende ved den af Ministeriet under 26de September 1893 paa et lignende An- dragende fra den paagældende afgivne Reso- lution“. Der foreligger i øvrigt, saa vidt jeg har kunnet faa det oplyst, ikke noget som helst om denne Mand, der ikke taler til For- del for ham, og han er i Stand til at præ- stere gode anbefalinger for sin hele Vandel. Det, som mit Spørgsmaal da gaar ud paa, er, om det af Ministeren betragtes som noget, der en Gang for alle udelukker fra at erhverve Indfødsret, at en saadan Straf, 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, i en Anledning som denne er falben over en Mand, eller om